

LA CAMPANA DE GRACIA.

ADMINISTRACIÓ

Y REDACCIO

ALLIBRERIA ESPANYOLA,

Rambla del mitj, 20,

BARCELONA.

DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ

FORA DE BARCELONA.

Espanya, trimestre.	8 rals.
Antillas (Cuba y Pto. Rico). . .	16 "
Estranger.	18 "

CADA NÚMERO 2 QUARTOS PER TOT ESPANYA.

COSAS DE FRANSA.

Pels enemichs de la llibertat,
llibertat y mitja.

Pels amichs de la llibertat
presó y desterro.

CARTÀ DE UN CONSERVADOR DE FRANSA A UN CONSERVADOR D' ESPANYA.

Sr. D. Nassari Panxacontenta.

Estimat amich:

Ja sabs tú que 'l dia 16 de maig varem donar lo cop.

Lo cop vá ser terrible; de resultas d' ell tota una Assamblea vá caure d' espatllas, y encare que desde terra vá tirarnos grapats d' arena y omplirnos los ulls de brossas. lo cert es qu' ella vá caure, y pèl moment qui jemega ja ha rebut.

Pero cosa estranya: de resultas d' aquest cop nosaltres temps há que 'ns en ressentim.

Ja t' hi dit que 'l cop vá ser terrible, y al qui dona cops massa terribles las mans l' hi conhen.

Sembla que una vegada bèn escombrada la púrria dels republicans, aixó havia de quedar com una bassa d' oli. Sembla que sense aquests trastos haviam de quedar d' alló mes desembrassats. ¿No es veritat? Donchs no senyor, ni 'ls mils.

Nosaltres nos creyam que aquests brètuls, al sentirse la bofetada s' hi haurian tornat. L'avors prevalentnos de que perturbaban l' ordre públich y de que volian escriuir l' edifici social, al crit de *tolle tolle* y ab un trago d' ayguardent á cada soldat, los hauriam tret del mon bitllo bitllo, de la mateixa manera que 'ls haviam tret bitllo bitllo de la Cámara.

Pero ¡amigo! á aquests dimonis, á copia de caygadas, se 'ls ha endurit la pell, y 'ls republicans d' aquí son uns gats vells que ja han après de viure.

Si es la cosa mes cremadora veure que tenen aquesta sanxh d' horxata. ¡Cobarts mes que cobarts! Es lo que jo dich sempre; acostumats á practicar aquella màxima de que la propietat es un robo, han acabat fins per robarnos aquella calma, aquella sanxh freda, aquell no t' apuris per res, que fins are havian sigut lo distintiu més noble dels partits conservadors.

Nosaltres prou los hèm tret governadors y arcaldes y ajuntaments y empleats; prou hèm suspès periódichs y hèm tancat cafés y circo's; prou hèm encausat descamisats y mes descamisats enviantlos á menjá 'l ranxo de la presó; prou cada dia seguém; pero ¡ay Senyor! si aixó sembla un camp de grám, com mes ne seguém mes ne brota. Veyas si n' hi ha, que are á mi quan menjo ja no 'm cauhen moscas al plat; m' hi cauhen republicans.

Oh y lo mes benich es que la bolsa baixa y 'ls negocis se paralisán, y pèls carrils hi ha are menos circulació que quan ells manavan, y al estranger tothom nos clava llenya.... Tot aixó á mi no 'm faria res, perquè jo soch desinteressat, y per mí, primé es lo partit que tot, tota vegada que si avuy perdém quatre duros per un costat, demá pujant al poder, netrobarém quatre per un altre.

Lo que á mi 'm crucifica es veure que hasta 'ls *napoleons* se tornan republicans. Cregas, amich Panxacontenta, que aixó es una epidèmia, y que hi ha vegadas que fins jo mateix arribo á duptar de si soch un conservador de per riure ó de debó.

Pero Nassari del mèu cor ¿Te figuras per ventura que tot aixó significa alguna cosa?.... Donchs tot aixó no significa res.

Lo partit conservador té ulls de poll que 'l molestan, panallons que l' hi pican, mal de calxal que l' hi infla la galta, dolor que 'l fá anar coix; l' hi cauhen los cabells y 's torna calvo com un meló; se l' hi ompla la cara d' arrugas y 's torna lleig com una castanya seca; se l' hi escursa la vista y no hi véu mes enllá del nás y de quan en quan se l' aixafa contra una cantonada; fállástima; pero tot aixó al capdevall son petites molestias y no morirém d' aixó, mentres Dèu vulga. Lo pitjor de tot, es lo que no 's véu, y lo que no 's véu es una malaltia terrible, horrorosa, incurable. No 'u digas a ningú per mort de Dèu; pero á tu ja se 't pot confiar, perquè ets de la familia. Lo partit conservador francés té un càncer al cer, un esquirro al estómach y una tisis galopant.

Lo càncer son los legitimistas; ells ja no tenen cor, ni res que se l' hi sembli. La seva patria no es Fransa, es Roma, es lo Vaticá. Escólta 'ls, y 't diránque per ells tant enemich es un republicá, com aquell que no s' ajenoilla davant del *Syllabus* y de la bandera blanca. No 'ls parlis de la conveniencia ni del honor de la *França*, ja t' hi dit que no tenen cor, lo càncer se 'ls el menja.

L' esquirro es lo bonapartisme. Aquest partit devora y no paheix. Es capás d' empassarse á la Fransa sense donarse per satisfet. Y amigo, com que ab la Fransa s' empassaria als legitimistas y als orleanistas, ja comprens que no hi ha ningú tant tonto que 's presti á ocupá 'l ventre de un altre. Avuy me deya un metje molt entés, que aquest esquirro no 's cura.

¿Y la tisis galopant?... Sen los pobres orleanistas, que ja casi no piulan, y no 't pensis, incomodan tant ó més que 'ls altres.

Are tú 'm dirás: —Pero tu de quins ets? —¿De quins soch? De cap, jo soch conservador, vetho aquí.

—Pero per ser conservador, anyadirás, es necessari tenir algo que conservar ¿que es lo que pretens conservar tu?

—Jo, res... Ja veurás, tant m' estimo en Pere com en Pau: lo que jo no vull es que governin los republicans.

Y lo mes trist es qu' ells están units, mentres nosaltres nos destrossém las entranyas... ¡Bè hi podrán anar ab tota confiança á las urnas!... ¡Ah! Ja no serán per nosaltres urnas electorals, sino urnas fúnebres, si Dèu no hi posa un bon remey.

Tu ets espanyol: aquí á Espanya las cosas vos pintan segons sembla: fesme donchs un favor, t' ho demano ab tota l' ànima, un consell, donam un bon consell, que ja 'u veus, si 's perden los *principis* conservadors, desde l' escudella haurém de saltá als postres.

Ja sabs que t' estima ton afectíssim:

SIMON TRIBOULET

Perque no 'ns digan que no 'ns agrada 'l treballar, tenim lo gust de participarlos que la vigilia de Sant Jaume sortirem ab campana extraordinaria.

Y aquí veurán com no deixém passar cap ocasió de visitarlos y de ferla petar una estoneta.

Los duenyos de la acreditada fonda Peninsular han adquirit la cerveseria titolada del sigle XIX que hi ha en la Plassa de Catalunya.

Desd' are 's titulará cerveseria Peninsular. Y no 's creguirá que 's limitin á canbiarli 'l nom, sino que introduiran á l' establiment, totas las milloras imaginables.

Consumidor que vols, consumidor que desitjas.

Un quadro de la bolsa, trassat per un periódich de provincias:

Ab la democràcia, á 20

Ab la demagogia, á 13.

Ab en Cánovas, á 10'45.

Aquests datos son rigorosament histórichs: Comparém y diguém ab los mateixos conservadors: —«La bolsa es lo termómetro de l' opinió pública.»

Los vehins de la Plassa de Palacio y de la Barceloneta 's creyan que l' aygua sobrerera de la font, serviria per regá 'ls arbres y 'l paseig del Moll.

Los vehins s' ho creyan; pero l' Ajuntament ho ha arreglat de una altra manera.

L' Ajuntament ha arrendat l' aygua citada, y si 'ls arbres se secan que 's sequin, y si la pols ofega als vehins, que 's posin tapa-bocas, que la qüestió son quartos.

¿No hi ha cap poble desesperat que 'ns arrendi á nosaltres l' Ajuntament de Barcelona?

Nos escriuhen de Caldas de Monthny:

«Los establiments de banys han experimentat en lo present any una gran baixa de banyistas.

«De resultas de lo qual, deya un metje bastant entés:

—«La baixa del paper y la puja de las contribucions han fet desapareixe 'l dolor á molta gent.»

Y anyadia un vehi de la vila.

—«Aquests si, que podrian dir que 'l govern

de 'n Cánovas tè mes poder que 'l lleó de Caldas.»

En Mañé y Flaquer diu que está mal dit, dirne ultramontans dels neos.

Encare que sigan pocas sas explicacions, son grans, aixis res d' *ultramontans*, diguémlos *ultratanocas*.

Un rasgo de la discussió sobre l' informació parlamentaria

Deya 'l Sr. Echegaray: —«La comissió ha faltat á la veritat.»

Lo President: —«Me sembla que 'l Sr. Echegaray podria valdres de frases un xich mes delicadas, com per exemple: «aixó no es exacte» etc. etc.

Lo Sr. Echegaray: —«Está molt bè; pero quan jo diga que la comissió s' ha equivocat, vull dir que falta á la veritat.»

**

En lo millor de la discussió, quan l' ex-ministre de la revolució 's treya 'l mort de sobre d' alló més mace, en Cánovas puja á la tribuna vestit d' uniforme y declara suspesas las sessions.

D' aixó se'n diu obrá ab oportunitat y salvar la roba.

Ha sigut prés l' alcalde de Rivaforada.

¿No saben perquè?

Perque 's dedicaba al contrabando.

Aquest alcalde, sens dupte, vá ser elegit de contrabando, á la manera conservadora.

Si es aixis, lo govern l' hi fa una picardia, perque l' home feya del seu ofici.

Al Buen Retiro s' ha estrenat una comèdia en dos actos titolada la *Majordona*, original del conegut poeta D. Joaquim Riera y Bertran.

L' obra ha sigut molt aplaudida.

Está escrita ab soltura y bon llenguatge y conté tipos bèn perfilats, que 'ls actors senyors Fontova, Bertran, Fuentes y Alentorn y las senyoras Echenique, Cazorre y Alentorn interpretan de la manera que saben ferho.

Lo ministre de la Governació pensa crear un fiscal de imprenta especial pèls periódichs de Barcelona.

Aquest fiscal tindrà un sou, y no haurá de fer res mes que llegir y denunciar.

Sr. Romero Robledo, vosté 'n fá massa: vosté no sab de quina manera demostrarnos lo seu carinyo; y si aixó dura, es hasta capás de posar un fiscal esprés per cada periódich.

Llavoras si, que no s' escaparia ni una lletra.

Un argument dels conservadors francesos als electors:

«Vosaltres voléu la tranquilat: donchs no tindreu tranquilat, sino votéu als candidats oficials.

«Lo mariscal dissoldrá totas las Cámaras que no estigan conformes ab las salvadoras tendencias del 16 de Maig, de manera que 'l pais no surtirá d' eleccions, fins que 'l govern tinga una Cámara ab majoria.

«Apa, donchs, sortirne de una vegada y elogi als candidats de la situació.»

Francament, aquests arguments no tenen més réplica que una garrotada.

A Reus segueixen una causa contra 'l cabecilla Moore.

Y mirin lo que son las cosas.

L' escribent del actuari havia sigut secretari del cabecilla.

«Entre bobos anda el juego.»

Los ministros están de viatge.

Los diputats se n' han anat á casa seva.

Fá una calor qu' espanta.

La política dorm.

¿Ay de mí! Tot dorm, menos lo fiscal d' imprenta, que vigila.

PLASSAS SITIADAS.

Conech á una joveneta
que á més de ser rica es guapa,
única filla de viuda,
mestresa de camps y casas:
hi ha un miunyó que la festeja,
y l' hi escriu tot sovint cartas,
y vá sempre al detrás seu
ab amorosas paraulas.

Quan jo 'l veig tant afanyós,
fentli senyas y monadas,
penso; ¡vaja, aquest xicot
ha posat siti á la plassa!

Se un senyoret que vesteix
ab estremada elegancia:
pero aixó si, may té un quarto,
y res del que compra paga.

Tot lo sant dia veuréu
pujant per la seva escala,
gent que van á presentar
facturetats atrassadas.

Tant es aixís, que del pís
no pot moure peu ni cama,
perque sos acreedors
l' hi han posat siti á la plassa.

A principis de aquest any
plens d' amor dos se casaban:
la lluna de mel passá,
y avuy s' ha tornat amarga.

Ell es un calaveron
y com qu' ella pateix gana,
es clar, la pobreta esposa
tal com pot la vida 's guanya.

Tot hom diu que fa mal fet,
y la insultan y maltractan;
y donchs... ¡que voléu que fassi,
si 's veu ab siti á la plassa?

En Cánovas que coneix
que 'l poder á molts agrada,
y que al lloch qu' ell are ocupa
hi acudeixen mil miradas;
escudrinya atentament
'ls complots que l' hi preparan,
fentne per tot un pam d' ulls,
puig veu venir la tronada.

Y vigilant dia y nit
está sempre á la quesalta,
perque clarament comprén
que l' hi han sitiá la plassa.

Si per cas jo no tingués
en la boca una mordassa,
¡quantas cosas contaria
molt dignas de ser contadas!
¡que 'n treuria de secrets
qu' interessan á la pátria!
¡que 'n diria de misteris
y de historias ignoradas!

Diria cosas que fan
vermellas tornar las galtas;
pero... ¡callem, fém muixoní,
perque hi ha siti á la plassa!

C. GUMÁ.

En Novedats:
—Es molt difícil que aquesta Miss Lurline
's casi.

—Ay, ay, ¡perque?

—Perqué diu? Perque á la quaresma 'l seu
home tindria de menjar carn y peix, y faria
pecat.

En la pescaderia:

—Pésim una tersa de Lurline.

La peixetera:

—Noy, talla una tersa de tunyina.

—De Lurline, dona, de Lurline.

—No sé quin peix es aquest.

—Un peix molt mace y molt nou, ja vaurá
vaji á Novedats que cada dia n' hi ha.

Ab la Societat Nova del Carmen y Antigua del
Carmen s' han dividit las demás societats de
ball del plá de Barcelona.

Las unas han anat ab 'a nova.

Las otras ab la antigua.

Resultat: reunions, desavenencias y remitits
pels diaris.

Confessém que á pesar dels conservadors las
societats están perdudas.

Un telégrama de Madrid:

Lo senyor Orovio ha ordenat que 's dupliqui
la cantitat destinada al pago dels interessos de
la deuda.

«Ha disposat ademés que 's paguin rapida-
ment los valors amortisats, especialment los tí-
tols del 3 per 100.»

La bolsa al saber aquestas bonas disposi-
cions de nou ministre, vá baixar.

Lo desmay de la bolsa no 's cura ab aygua
naf, ni ab paraulas de **ministro**. Está vist, que
's necesita una mica d' aixarop de llibertat.

Conversa entre dos polítichs:

—En Posada Herrera segueix lo seu sistema
de sempre, neda entre dugas ayguas.

—Aquest sistema es cómodo: en Posada Her-
rera almonos pot dir que está n'es fresch que
ningú.

—No, t' enganyas: hi ha encare qui está mes
fresch qu' en Posada Herrera y son los centra-
listas.

Tot torna.

Los jesuitas ja han tornat á Manresa,
Ja que tot torna, qui sab si un dia tornarán á
marxar. ¡Qui sab!..

Ja ha sortit la nova tarifa de correus.

Cada carta valdrá un ral.

Aixó es molt amarch.

Pero al costat de la malaltia, hi ha 'l remey.
Al mateix temps que la nova tarifa de cor-
reus, ha sortit la nova tarifa del impost sobre
la sal.

De aquí en avant, antes de tirar un pessich
de sal á l' olla, un hom tindrà de mirarshi.

Luego, si alló es amarch, aixó es dols.

Un jove enamorat fá una serenata á la seva
xicota y canta y repeteix:

«Sal morena. sal.....»

En aquest moment passa un investigador y
tocantli l' ospatlla, esclama:

—Pagui l' impost.

—L' impost de qué?

—D' aquesta sal qu' está gastant.

Lo nou ministre d' Hisenda, promet que 'u
pagará tot, assegura que tothom quedarà con-
tent; fá notar que l' hi sobran quartos y ¡viva
la música!

Confessem que 'l Sr. Orovio al menos sab tocá
'l bombo.

No es com en Barzanallana que no feya més
que tocá 'l violon.

Pero al cap-de-vall tot es lo mateix.

Lo Sr. Orovio igual que 'l Sr. Barzanallana,
deprés de tot tocará 'l dos.

Una circular del govern turch denuncia las
atrocitats comesas pels russos.

Y una circular del govern rus denuncia las
atrocitats comesas pels turchs.

«Sabrian dirme ¡qui es més atrás?

Respon lo públich: —Tots dos, tots dos.»

Los neos de Lleyda diu que tractan de cons-
truhir un nou cementiri.

—Aquest nou cementiri, diuhen ells, será per
enterrárhí als que 's moriu sense confessarse y
als gossos.

Jo francament, mes m' estimo que m' enter-
rin al costat de un gos, que de un neo. Al cap

de vall los gossos no son tant propensos á la
rabia.

Ab motiu de lo del nou cementiri de Lleyda
se m' acut una idea.

Y es que 'ls neos quan no poden gobernar als
vius, treballan per gobernar als morts.

A Vilanova dias endarrera un home s' entre-
tenia en arrencar las dents de las criaturas.

¡Home previsor!

Ell ja sab que si 'ls conservadors continuan
manant, las dents acabarán per ser un article
de lujo.

L' Ajuntament continua fent preparatius per
celebrar las festas de la Mercé.

L' Ajuntament preu la *festeja* á Barcelona;
pero Barcelona l' hi fa morros.

Per forsa no hi ha cap noya que 's casi á
gust; y Barcelona está enamorada del sufragi
universal.

L' Austria 's prepara per intervenir en la
qüestio d' Orient.

Sino que no sap de quina manera ficars' hi, y
espera veure que tal marxan las cosas.

«No t' emboliquis Gaierras;

mira que 't farán mal bien.»

CANTARELLAS.

Tens salut y tens riquesas
y are vols, Lola, casarte.

A tu si que pot ben dirse't.

—«Com més té la mar, mes brama!»

G. G.

No rigas tant fort hermosa
modera aquestas riallas,
que si algú aixís te sentia
potsé 't pendria per Cánovas.

J.

Un que anava á casarse pèl civil al veure que
'l feyan esperar molt rato, s' impacientava.

Al últim diu dirigintse á un aguatsil:

—Miri, si 'm despatxan aviat seré parroquíá.

Un agent de policía s' acosta á un home de
mala fatxa que hi ha parat al mitj de la Ram-
bla.

Fentseli sospitós, se decideix á enrahonarli y
esclama:

—¿Que feu vos aquí?

A lo qual l' altre contesta molt tranquil.

—Estich matant lo temps.

—Ja 'u deya jo, que aquesta cara... Dongais
pres per asesino. Vosté mateix he confessa.

—Pau ¡per quin carré has passat?

—Per aquell que havém vingut.

—¿Com es que no t' hi trobat?

—Per ventura m' hi perdut?

N. M.

—Si no hagués sigut mon pare
jugador desesperat,
deya un sabater, jo are
no estaria aixís tronat.

Oy qu' es cert digué l' Emilia,
Si are passém molts apuros,
sense 'l pare á la familia
no 'n tindriam poch de duros!..

R. J.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han enviat xarades ó endavinallas dignas d' insertarse 'ls ciutadans Pepito y Mundeta, J. R., Mariano Arenas, A. T. y J., Pebró vermell, Charriera y Enrique de la Terra.

Las demás que no 's moncionan no 'ns serveixen.
Ciudadá Pacó Samporench: Hi anirà 'l trenca-vaps.—Negre: Com á parodia deixa molt que desitjar, per mes que tinga algun tros acertat.—Pau Xuxa: Hi anirà 'l logogrífich.—C. Gumá: Enterats; pero consideri que l' altre periódich surt en períodics molt llargs, y no es convenient repetir las firmas.—Dos parayguas forçats: Per la Majoradona 'l fiscal no pot dir res; tocant al rector ja es un'altra cosa.—Mestret: Insartarem lo problema —Mata-barrets: Idem l' exágono.—R. Picolis: Un quento y un epigrama hi aniran.—A. P.: Insartarem lo quento.—Ciudadá Tomás de Gracia, Nas, Ensiam Br. Faba, J. y J., Ninot de caps, Perbaix, Dos tipos, Canuto del Riucon, Talla-fusta, Cap y peta, Un desg. de la G. J., Juliá y Canadell, Nea del Vendrell, Esquila-Crachs, Angeleta D y Jo, Filla d' un llampech, Dos Veteranos, Petrimetre, Charriera, Pebró vermell, M. Arenas, J. R., Pepito y Mundeta, Nis, Freixeta petit, Dos aixafa-truitas, Panotxa, Cap de mort y C., Campaner catalá, F. F. y C., D. G. de Reus, Milord, Noy del Pincas, Rudesinda, A. Vilá, A. F., T. Ventura y Barret tronat: Lo que vestés nos envian no 'ns serveix.—A. T. y J.: Res mes que las xarades.—Treason del Arbós: Publicarem lo rombo.—Burro de treball: Idem lo seu.—Marqués del Sol: Publicarem lo problema.—Coxis: Hi aniran dos geroglífichs.—Perico Matalassé: Es bastant frívol, en-yhi cosas que pegan interessar algo mes al públich.—Guard-y-ola: Sab que diu lo ditxo? Hi ha mes días que llangonissas. Donchs aquí hi ha mes coloboradors que días: ab aixó esperi, que ja 'l complaurém.

SOLUCIONS

À LO INSERTAT EN LO ÚLTIM NÚMERO.

1. ROMBO.—

	P	A	
P	A	L	A
P	A	L	A
P	A	L	A
A	L	A	S
L	A	S	S
A	S	S	
S			

2. SINONIMIA.—Roca.

3. PROBLEMA ARITMETICH.—9—11—8—28—4—5—60—3.

4. XARADA I.—Incautos.

5. ID. II.—Pe-re-ra.

6. ENDAVINALLA.—Massa-messa-missa-mossa-mussa.

7. GEROGLIFICH.—Dos sotanas mes dos sobretodos igual á quatre pessas llargas.

Han endavinat totas las solucions los ciutadans Coxis, Marqués del Sol, Nis, Angeleta y los Ganseros; n' han endavinadas 6 los ciutadans Freixeta petit, Dos aixafa-truitas, Deixemhi ser, Amich de F. G., Estripa quentos y Pepito y Mundeta; 5, Panotxa, Cap de mort y C. S. C. Maullehuenca, Campaner catalá, F. F. y G., D. Gulli de Reus y Burro de treball; 4, Dos de Besalú, Milord, Noy del Pimas, Rudesinda, F. D. Talladó, A. Vila, Tocasson del Arbós y Cinchcents milions; 3, Manuel del Ribot; 2, Fossé Cap-gros, Frá Filippo Lippi, y Quinto del 77; y 1 no mes General Bum-bum, T. Ventura, Esquila Crachs y Barret Tronat.

SINONIMIA.

Prima la vella lo sol prenentne, quan segueix fentne res cordillet.

Dos tè molt mala qui no s' ho pensa, més qua comensa de ferse vell.

Tres al teatro molt s' hi pot veure, hont s' hi sol seure acomodad.

Quart qui governa si pèl mal tira. Apa, donchs, mira si 'u has trobat.

A. T. F.

QUADRAT DE PARAULAS.

•	•	•	•
•	•	•	•
•	•	•	•
•	•	•	•

Horisontal y verticalment, 1.ª ratlla un fruit; segona y tercera una figura geométrica y quarta una població.

ESTRIPA-QUENTOS.

TRENCA CLOSCAS.

—Ola nas dret!.

—Que tal maco

Formar ab las lletras anteriors lo nom de una població de Catalunya.

NOY DEL PIMAS.

XARADA

I.

—Y donchs que hi ha D. Anton?

porta noticias dos-tres?

—Ja tres-hu dona y molt mes

Lo mal que aném, com hi ha mon.

—Li sembla si durará,

—A mi 'm sembla que segona

—Hu!

—Ab en Tot l' hem feta bona.

—Veyám donchs com parará.

—Jo me 'n tres, perque si vé

algú, no m' agradaria....

—Dos! Hu! home y que 'ns faria!

—Fa mal temps... Que 'u passi bè.

P. VERMELL.

II.

Ma hu-dos que 's diu dos-tres

en la vila de Total

vá caure y vá pendre mal,

en una hu-tres. Ves lo qu' es.

MARIETA LLANINERA

ENDAVINALLA.

Lluitas per ser lo que só

y are á Espanya no 'u pots ser.

Soch de cartró y de paper.

Apa, barrina minyó.

DOS RECTUTAS.

(Las solucions en lo próxim número).

Imp. de Enrich Villegas.—Pelayo, 30.—Barcelona.

LOPEZ, Editor.—Rambla del Mij.

GRAN NOVEDAT EN NOVEDATS. — MISS LURLINE.

Figúrinse qu' es l' Espanya; váginla á veure y digan: ¿Com es posible que aquesta senyona no s' ofegui?